

111. Èmi kò sì mò bóyá yòò jẹ àdánwò fún yín àti igbádùn fún igbà diẹ.

112. Ó wí pé: Olúwaa mi, ẹ ìdájó pèlúu òdodo. Olúwaa mi sì ni Olópò àánú, Eni tí a ní láti wá iránlówò Rẹ láti borí nhkan tí èyin (kẹfèrì) n rọ̀yìn-in rẹ.

SUURATUL HAJJI (22)

Ó sọ kalẹ ní Madinah

Aáyàa rẹ sì jẹ méjìdínlógòrìn (78).

Ní orúkọ Allaahu, Olópò àánú, Aláánú jùlò.

1. Èyin èniyàn, ẹ páyàa Olúwaa yín. Dájúdájú mími tìtì àkókò nàà (ìgbènde) jẹ nhkan tí ó tóbì.

2. Ní ojò tí èyin yòò rí gbogbo àwọn abiyamọ́ tí n fún ọmọ lómú tí wọn yòò gbàgbé (ọmọ) tí wọn n fún lómú, gbogbo àwọn aboyún yòò máa bi oyún-un wọn (lái kò pé ojọ́o wọn), àti pé iwo yòò rí àwọn èniyàn tí wọn yòò máa hún rirà, bèẹ̀ sì ni ọ́tí kò pa wọn, sùgbọ́n ìyàa Allaahu (tí ó) le koko (lò fà á).

3. Ó sì wà nínú un àwọn èniyàn tí o máa n jiyàn nípaa Allaahu láì kò ní ìmọ́ kan rárà, a sì máa tẹ̀lẹ̀ gbogbo ẹ̀sù ọ̀lọ̀tẹ̀.

4. Ó tí di ọ̀ràn-anyàn lé e lóri pé ẹ̀ni tí o bá bá a ẹ̀ ọ̀rẹ̀, dájúdájú yòò sì ẹ̀ni nàà lònà, yòò sì daríi rẹ̀ sí ọ̀nà ìyà (iná) Sahiiru tí n jó fòfò.

5. Èyin èniyàn, tí èyin bá ẹ̀ iyèméjì nípaa ìgbènde, (kí ẹ̀ rántí pé) A ẹ̀ ẹ̀dàa yín láti inú un iyèpèpè, lẹ̀yìn nàà láti inú un àdàpò nhkan okùnrin àti obìnrin, lẹ̀yìn nàà láti inú un èjẹ̀ dídì, lẹ̀yìn nàà láti inú un báaşı ẹ̀ran kan èyí tí A dá ní ẹ̀dà tí ó pé, àti èyí tí A kò dá pé ní ẹ̀dà, nítorí kí A le fí (agbàraa Wa) hàn yín. Àwá sì fí nhkan tí A fẹ̀ sílẹ̀ sínú un ilẹ̀-ọmọ́ títí di àsìkò tí ó lójó, lẹ̀yìn nàà A mú yín jáde ní ọmọ́ ọ̀pònlò; lẹ̀yìn nàà (A ẹ̀ itọ́júu yín) kí ẹ̀ lẹ̀ dàgbà darúgbó. Ẹ̀ni tí yòò kú ni ọmọ́dẹ̀ wà nínú un yín, ó sì tún wà nínú un yín ẹ̀ni tí yòò darúgbó tí kò lágbara mó tí kò ní mó nhkan kan mó. Ìwo yòò rí ilẹ̀ tí ó tí sá, nígbà tí A bá rọ̀ ọ̀jò lé e lóri, yòò yíra padà, yòò sì gbèrù, yòò sì hu àwọn irúgbìn tí ó dára jáde.

وَإِنْ أَدْرِى لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣١﴾

قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ ۖ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ

عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿٣٢﴾

سورة الحج

مدنية وآياتها ثمان وسبعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَنبَأُهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُم ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ

شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾ يَوْمَ تَرَوُنَّهَا تُذْهِلُ كُلُّ مَرْصِعَةٍ

عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى

النَّاسُ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ

شَدِيدٌ ﴿٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن

تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٤﴾

يَنبَأُهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا

خَلَقْنَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ

مُضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ

مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ خَرَجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ

لِنَبْلُوَكُمْ أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ

مَّنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ

شَيْئًا ۚ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا

الْمَاءَ أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأُنتَبَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿٥﴾